

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	7Cdo/190/2021
Identifikačné číslo spisu:	1116218372
Dátum vydania rozhodnutia:	22.08.2023
Meno a priezvisko:	JUDr. Lubor Šebo
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2023:1116218372.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobkyne JUDr. K. V., A., S. XX, zastúpenej BAJO LEGAL, s. r. o., Bratislava, Landererova 8, IČO: 36 860 581, proti žalovanému Hlavné mesto Slovenskej republiky Bratislava, IČO: 00 603 481, Bratislava, Primaciálne námestie 1, o určenie vlastníckeho práva vydržaním, vedenom na Mestskom súde Bratislava IV (pôvodne na Okresnom súde Bratislava I), pod sp. zn. B1- 4C/99/2016, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 28. októbra 2020 sp. zn. 7Co/224/2018, takto

rozhodol:

Rozsudok Krajského súdu v Bratislave zo dňa 28. októbra 2020 sp. zn. 7Co/224/2018 zrušuje a vec vracia Krajskému súde v Bratislave na ďalšie konanie.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Bratislava I (ďalej aj „súd prvej inštancie“) rozsudkom z 02. februára 2018 č. k. 4C/99/2016-183 žalobu, ktorou sa žalobkyňa po pripustení zmeny domáhala, že je vlastníčkou pozemku, parcely „C“ KN parc. XXXX/XX, kat. územie B., obec A., mestská časť A., druh pozemku: ostatné plochy, o výmere 53m², tak ako je to zakreslené v Geometrickom pláne č. XX/XXXX z 20. apríla 2016, vyhotovenom J. X., RG Managment s.r.o., so sídlom Bodrocká 9, Bratislava, IČO: 471 55 779, zamietol a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

1.1. Žalobkyňa dňa 28. októbra 2020 o 9:42 hod. e - mailom doručila odvolaciemu súdu späťvzatie žaloby v celom rozsahu a žiadala konanie zastaviť. Svoje podanie následne doplnila v listinnej forme v zmysle § 125 ods. 2 CSP dňa 05. novembra 2020.

2 Krajský súd v Bratislave (ďalej aj „odvolací súd“) rozsudkom z 28. októbra 2020 sp. zn. 7Co/224/2018 potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie a žalovanému proti žalobkyni priznal nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania.

2.1. Odvolací súd uviedol, že pri vyhlásení rozhodnutia nemohol prihliadať na e - mailové podanie žalobkyne zo dňa 28. októbra 2020 (bez autorizácie podľa osobitného predpisu), v ktorom žalobkyňa zobrala žalobu späť a žiadala konanie zastaviť a ktoré sa do dispozície odvolacieho senátu dostalo až po vyhlásení rozhodnutia. Uvedené elektronické podanie bez autorizácie podľa osobitného predpisu naviac žalobkyňa v súlade s § 125 ods. 2 CSP dodatočne doručila v listinnej podobe až dňa 05. novembra 2020

(t. j. v čase, kedy bolo o jej odvolaní už rozhodnuté).

3. Proti rozsudku odvolacieho súdu podala žalobkyňa (ďalej aj „dovolateľka“) dovolanie, ktorého prípustnosť vyvodzuje z § 420 písm. f) a z § 421 ods. 1 písm. b) CSP. Dovolateľka žiadala, aby najvyšší súd napadnuté rozhodnutie v spojení s rozhodnutím súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

3.1. Žalobkyňa nesprávny procesný postup v zmysle dovolacieho dôvodu § 420 písm. f) CSP namietala aj vo vzťahu k tomu, že odvolací súd nerozhodol o prípustnosti späťvzatia žaloby v zmysle § 370 CSP. Žalobkyňa podala dňa 28. októbra 2020 cca o 9:40 hod na súd späťvzatie žaloby v celom rozsahu a odvolací súd nepostupoval v zmysle § 370 CSP, ale rozhodol tak, že napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil. Verejné vyhlásenie rozsudku sa uskutočnilo dňa 28. októbra 2020 o 10:00 hod. Odvolací súd sa k späťvzatiu žaloby vyjadril v bode 22 napadnutého rozhodnutia, pričom podľa dovolateľky jeho argumenty boli bez právneho významu. Žalobkyňa bola toho názoru, že podala podanie preukázateľne v čase pred vyhlásením rozhodnutia, t. j. neexistuje žiaden dôvod, prečo by nemal súd o tomto podaní rozhodnúť. Pre žalobkyňu boli irelevantné interné procesy súdu a spôsoby akým sa jednotlivé procesné podania dostávajú z podateľne do dispozície sudcov, resp. senátu. Žalobkyňa zároveň mala za to, že podanie v zákonom stanovenej lehote dodatočne doručila v listinnej podobe a preto neexistoval žiaden zákonný dôvod na to, aby sa na jej podanie neprihliadalo.

4. Žalovaný sa k dovolaniu vyjadril. Predmetné dovolanie považoval za účelové nemajúce žiaden reálny základ a po právnej stránke nepodložené. Žiadal, aby najvyšší súd napadnuté rozhodnutie v spojení s rozhodnutím súdu prvej inštancie ako vecne správne v celom rozsahu potvrdil.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“ alebo „dovolací súd“) ako súd dovolací (§ 35 CSP) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 CSP) strana zastúpená v súlade so zákonom (§ 429 ods. 1 a 2 CSP), v ktorej neprospech bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 CSP), bez nariadenia pojednávania (§ 443 CSP) preskúmal napadnutý rozsudok odvolacieho súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a dospel k záveru, že dovolanie je dôvodné.

Dovolanie podľa § 420 písm. f) CSP

6. Dovolateľka porušenie práva na spravodlivý proces videla v tom, že odvolací súd nerozhodol o späťvzati žaloby v zmysle § 370 CSP.

7. Z hľadiska prípustnosti dovolania v zmysle § 420 písm. f) CSP nie je významný subjektívny názor dovolateľa tvrdiaceho, že sa súd dopustil vady zmätočnosti v zmysle tohto ustanovenia; rozhodujúce je výlučne zistenie (záver) dovolacieho súdu, že k tejto procesnej vade skutočne došlo (1Cdo/42/2017, 2Cdo/20/2017, 3Cdo/41/2017, 4Cdo/131/2017, 7Cdo/113/2017, 8Cdo/73/2017). Dovolací súd preto aj v danom prípade skúmal opodstatnenosť argumentácie dovolateľa, že v konaní došlo k ním tvrdenej vade zmätočnosti.

8. Hlavnými znakmi, ktoré charakterizujú procesnú vadu uvedenú v § 420 písm. f) CSP, sú a/ zásah súdu do práva na spravodlivý proces a b/ nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci procesnej strane, aby svojou procesnou aktivitou uskutočňovala jej patriace procesné oprávnenia, a to v takej miere (intenzite), v dôsledku ktorej došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Podstatou práva na spravodlivý súdny proces je možnosť fyzických a právnických osôb domáhať sa svojich práv na nestrannom súde a v konaní pred ním využívať všetky právne inštitúty a záruky poskytované právnym poriadkom; integrálnou súčasťou tohto práva je právo na relevantné, zákonu zodpovedajúce súdne konanie. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle citovaného ustanovenia treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca a ktoré (porušenie) tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie veci za prítomnosti strany sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na

predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a na rozhodnutie o riadne uplatnenom nároku spojené so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutia spravodlivosti).

9. Podľa § 370 CSP, ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia.

10. Dovolací súd pri rozhodovaní o dovolaní žalobkyne z jej obsahu a zo súdneho spisu zistil, že v spore o určenie vlastníckeho práva vydržaním Okresný súd Bratislava I rozhodol rozsudkom z 02. februára 2018 č. k. 4C/99/2016-183 tak, že žalobu zamietol a žalovanému priznal proti žalobkyni trovy konania v plnom rozsahu. Proti tomuto rozsudku podala žalobkyňa dňa 15. marca 2018 odvolanie, ale 28. októbra 2020 zaslala e - mailom o 9:42 hod. späťvzatie žaloby, ktorým vzala žalobu v celom rozsahu späť a žiadala konanie zastaviť. Originál podania (späťvzatie žaloby) bol doručený odvolaciemu súdu dňa 05. novembra 2020. Krajský súd na pojednávaní dňa 28. októbra 2020 so začiatkom o 9.50 hod rozhodol vo veci rozsudkom z 28. októbra 2020 sp. zn. 7Co/224/2018 tak, že potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie a žalovanému proti žalobkyni priznal nárok na plnú náhradu trov odvolacieho konania. Rozhodnutie okresného súdu v spojení s namietaným rozhodnutím krajského súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 31. decembra 2020.

11. Dovolací súd poukazuje na to, že procesný úkon strany sporu, ktorý má podstatný vplyv na ďalšie súdne konanie (napr. späťvzatie návrhu, ako aj späťvzatie odvolania), je možné považovať za súčasť základného práva na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy (I. ÚS 30/97). Keďže základom súdnej ochrany je jej poskytnutie tomu právu, o ochranu ktorého účastník súdneho konania súd požiadal, je jeho prirodzenou súčasťou aj oprávnenie účastníka súdneho konania o jeho späťvzatí žaloby rozhodnúť, ak o jeho odvolaní nebolo dosiaľ rozhodnuté. Dôsledkom takéhoto procesného úkonu strany sporu musí byť rozhodnutie o pripustení/nepripustení späťvzatia žaloby. Dovolateľka sa v predmetnom spore obrátila na odvolací súd, ktorému rozhodovanie o späťvzatí žaloby patrilo. Krajský súd sa však jej návrhom nezaoberal, aj keď dovolateľka preukázala, že späťvzatie žaloby bolo riadne doručené ešte pred vyhlásením rozhodnutia odvolacieho súdu. Táto chyba v organizácii práce, resp. zlej informovanosti senátu krajského súdu o doručenom podaní dovolateľky preto nemôže ospravedlniť jeho postup, aj keď senát nevedel o tom, že takéto podanie mu bolo doručené.

12. Dovolací súd sa nestotožnil s argumentáciou odvolacieho súdu v bode 22, keďže mal za to jednak, že dovolateľka podala podanie v čase pred vyhlásením rozhodnutia a predmetné e - mailové podanie zo dňa 28. októbra 2020 bolo v zákonom stanovenej lehote doplnené v listinnej podobe, teda podľa odvolacieho súdu neexistoval žiaden zákonný dôvod na to, aby sa na jej podanie neprihliadalo.

13. Keďže dovolací súd z obsahu spisu zistil, že späťvzatie žaloby evidentne došlo krajskému súdu ešte pred tým, ako mal krajský súd rozhodovať o jeho odvolaní, je toho názoru, že krajský súd nepostupoval podľa ustanovenia § 370 CSP a nerozhodol a pripustení/nepripustení späťvzatia žaloby, čím sa dopustil porušenia práva na spravodlivý proces. Z tohto dôvodu je dovolanie žalobkyne procesne prípustné podľa § 420 písm. f) CSP a dovolateľka v ňom dôvodne namietala ňou uvádzanú procesnú vadu zmätočnosti, pretože jej týmto nesprávnym procesným postupom súdu bolo znemožnené realizovať jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

14. Vzhľadom k zisteniu, že v konaní došlo k procesnej vade podľa § 420 písm. f) CSP, ktorá skutočnosť je okolnosťou, pre ktorú musí dovolací súd napadnuté rozhodnutie vo vždy zrušiť, pretože rozhodnutie vydané v konaní postihnutom tak závažnou procesnou vadou, nemôže byť považované za správne, Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok odvolacieho súdu zrušil (§ 449 ods. 1 CSP) a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 450 CSP). S prihliadnutím na dôvod zrušenia napadnutého rozsudku odvolacieho súdu sa najvyšší súd nezaoberal ďalšími, v dovolaní namietanými vadami.

15. Ak dovolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec odvolaciemu súdu alebo súdu prvej inštancie na ďalšie konanie, rozhodne tento súd o trovách pôvodného konania a o trovách odvolacieho konania (§

453 ods. 3 CSP).

16. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.